

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 19. september 2018
(OR. en)**

2016/0414 (COD)

PE-CONS 30/18

**JAI 611
DROIPEN 87
COPEN 201
CT 109
CODEC 1000**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava

DIREKTIVA (EU) 2018/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom¹,

¹ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pranje denarja ter z njim povezano financiranje terorizma in organiziranega kriminala ostajata veliki težavi na ravni Unije, ki škodujeta integriteti, stabilnosti in ugledu finančnega sektorja ter ogrožata notranji trg in notranjo varnost Unije. Z namenom soočanja s temi težavami in dopolnitve ter okrepitve uporabe Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹ si ta direktiva prizadeva za boj proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava ter tako omogoča učinkovitejše in hitrejše čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi.
- (2) Ukrepi, sprejeti izključno na nacionalni ravni ali celo na ravni Unije, brez upoštevanja mednarodnega usklajevanja in sodelovanja, bi imeli zelo omejene učinke. Ukrepi, ki jih Unija sprejme na področju boja proti pranju denarja, bi morali biti zato združljivi z drugimi ukrepi, sprejetimi na mednarodnih forumih, in vsaj tako strogi.

¹ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (3) Pri ukrepih Unije bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in instrumente drugih mednarodnih organizacij in organov, dejavnih na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zadevne pravne akte Unije bi bilo treba po potrebi dodatno uskladiti z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je FATF sprejela februarja 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila FATF). Kot podpisnica Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma bi Unija morala prenesti zahteve navedene konvencije v svoj pravni red.
- (4) Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ¹ določa zahteve glede inkriminacije pranja denarja. Vendar navedeni okvirni sklep ni dovolj celovit in trenutna inkriminacija pranja denarja ni dovolj usklajena, da bi se lahko uspešno preprečevalo pranje denarja po vsej Uniji, kar vodi k vrzelim v izvrševanju in oviram pri sodelovanju med pristojnimi organi iz različnih držav članic.

¹ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1).

- (5) Opredelitev kaznivih dejavnosti, ki predstavljajo predhodna kazniva dejanja za pranje denarja, bi morala biti v vseh državah članicah dovolj enotna. Države članice bi morale zagotoviti, da se vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo s kaznijo zapora, kakor je določeno v tej direktivi, obravnavajo kot predhodna kazniva dejanja za pranje denarja. Poleg tega bi morale države članice v vsako od kategorij kaznivih dejanj, navedenih v tej direktivi, vključiti nabor kaznivih dejanj, če tega ne zagotavlja že uporaba navedenih pragov glede sankcij. V tem primeru bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo, kako bodo razmejile nabor kaznivih dejanj znotraj vsake kategorije. Kadar kategorija kaznivih dejanj, kot je terorizem ali kazniva dejanja zoper okolje, vključuje kazniva dejanja, določena v pravnih aktih Unije, bi se ta direktiva morala sklicevati na navedene pravne akte. Vendar bi morale države članice vsako kaznivo dejanje, določeno v navedenih pravnih aktih, obravnavati kot predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja. Vsaka oblika kaznive udeležbe pri storitvi predhodnega kaznivega dejanja, kakor je opredeljeno v skladu z nacionalnim pravom, bi se morala za namene te direktive prav tako obravnavati kot kazniva dejavnost. V primerih, kadar pravo Unije državam članicam daje možnost, da določijo sankcije, ki niso kazenske sankcije, ta direktiva od držav članic ne bi smela zahtevati, da kazniva dejanja v teh primerih opredelijo kot predhodna kazniva dejanja za namene te direktive.
- (6) Uporaba virtualnih valut predstavlja nova tveganja in izzive z vidika boja proti pranju denarja. Države članice bi morale zagotoviti, da se ta tveganja ustrezno obravnavajo.

- (7) Zaradi vpliva kaznivih dejanj pranja denarja, ki jih storijo nosilci javnih funkcij, na javno sfero in na integriteto javnih institucij bi morale države članice imeti možnost v svojih nacionalnih okvirih, v skladu s svojimi pravnimi tradicijami, preučiti vključitev strožjih sankcij za nosilce javnih funkcij.
- (8) Davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, bi morala biti vključena v opredelitev kaznive dejavnosti v skladu z revidiranimi priporočili FATF. Glede na to, da lahko države članice opredelijo različna davčna kazniva dejanja kot kaznivo dejavnost, ki se kaznuje s sankcijami iz te direktive, bi se lahko opredelitve davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu razlikovale. Cilj te direktive pa kljub temu ni harmonizacija opredelitev davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu.
- (9) Države članice bi si morale v kazenskih postopkih v zvezi s pranjem denarja medsebojno nuditi najširšo možno pomoč in zagotoviti, da je izmenjava informacij učinkovita in pravočasna ter v skladu z nacionalnim pravom in obstoječim pravnim okvirom Unije. Razlike med opredelitvami predhodnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu ne bi smele ovirati mednarodnega sodelovanja pri kazenskih postopkih v zvezi s pranjem denarja. Sodelovanje s tretjimi državami bi bilo treba okrepiti, zlasti s spodbujanjem in podpiranjem uvedbe učinkovitih ukrepov in mehanizmov za boj proti pranju denarja in z zagotavljanjem boljšega mednarodnega sodelovanja na tem področju.

- (10) Ta direktiva se ne uporablja za pranje denarja, ki vključuje premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, in za katero veljajo posebna pravila, določena v Direktivi 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta¹. To ne posega v možnost držav članic, da to direktivo in Direktivo (EU) 2017/1371 prenesejo z enim samim celovitim okvirom na nacionalni ravni. V skladu s členom 325(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) morajo države članice za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovala finančnim interesom Unije, sprejeti enake ukrepe, kot jih sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovala njihovim lastnim finančnim interesom.
- (11) Države članice bi morale zagotoviti, da so določene vrste dejavnosti pranja denarja kaznive tudi, kadar jih stori storilec kaznive dejavnosti, iz katere izvira premoženje (lastno pranje denarja). V takih primerih, kadar dejavnost pranja denarja ne zajema le posedovanja ali uporabe premoženja, temveč tudi njegov prenos, preoblikovanje, skrivanje ali prikrievanje ter povzroči dodatno škodo poleg tiste, ki jo je povzročila kazniva dejavnost, na primer z dajanjem premoženja, pridobljenega s kaznivo dejavnostjo, v obtok, in s tem skrivanje njegovega nezakonitega izvora, bi morala biti ta dejavnost pranja denarja kazniva.

¹ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

- (12) Da bi bili kazenskopravni ukrepi zoper pranje denarja učinkoviti, bi morala biti mogoča obsodba, ne da bi bilo potrebno natančno ugotoviti, iz katere kaznive dejavnosti izvira premoženje, oziroma ne da bi bila potrebna predhodna ali istočasna obsodba za to kaznivo dejavnost, ob upoštevanju vseh relevantnih okoliščin in dokazov. Moralo bi biti mogoče, da države članice v skladu s svojimi nacionalnimi pravnimi sistemi to zagotovijo z drugimi sredstvi kot z zakonodajo. Pregona pranja denarja prav tako ne bi smelo ovirati zgolj dejstvo, da je bila kazniva dejavnost storjena v drugi državi članici ali v tretji državi, ob upoštevanju pogojev iz te direktive.

- (13) Namen te direktive je inkriminacija pranja denarja, kadar je storjeno naklepno in ob zavedanju, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo. V zvezi s tem ta direktiva ne bi smela razlikovati med primeri, ko je bilo premoženje pridobljeno neposredno iz kaznive dejavnosti, in primeri, ko je bilo pridobljeno posredno iz kaznive dejavnosti, v skladu s široko opredelitvijo pojma „premoženjska korist“, kot je določeno v Direktivi 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹. V vsakem primeru, ko se ugotavlja, ali je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo in ali je zadevna oseba to vedela, bi bilo treba upoštevati posebne okoliščine primera, kot je na primer dejstvo, da je vrednost premoženja obdolženca nesorazmerna glede na njegove zakonite dohodke ter da sta si kazniva dejavnost in pridobitev premoženja časovno blizu. **Na** naklep in zavedanje je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Ker ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo strožja kazenskopravna pravila na tem področju. Države članice bi morale na primer imeti možnost določiti, da je pranje denarja, kadar je storjeno iz zavestne malomarnosti, kaznivo dejanje. Sklicevanja na pranje denarja, storjeno iz malomarnosti, v tej direktivi bi bilo treba razumeti kot takšna za države članice, ki so inkriminirale tako ravnanje.

¹ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

- (14) Da bi odvrnili od pranja denarja po vsej Uniji, bi države članice morale zagotoviti, da se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo zapora najmanj štirih let. Ta obveznost ne posega v individualizacijo in izrekanje ter izvrševanje kazenskih sankcij v skladu z dejanskimi okoliščinami vsakega posameznega primera. Države članice bi morale zagotoviti tudi dodatne sankcije ali ukrepe, kot so globe, začasna ali trajna izključitev iz dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami, začasna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti ali začasna prepoved opravljanja voljene funkcije ali funkcije javnega uslužbenca. Ta obveznost ne posega v diskrecijsko pravico sodnika ali sodišča, da odloči, ali bo uporabil(o) dodatne sankcije ali ukrepe, pri čemer upošteva vse okoliščine posameznega primera.
- (15) Države članice bi morale zagotoviti, da lahko sodnik ali sodišče ob izrekanju sankcij storilcem upošteva obteževalne okoliščine, določene v tej direktivi, čeprav ni zavezan(o) izreči strožje sankcije. Sodnik ali sodišče ohrani diskrecijsko pravico, da odloči, ali bo izrekel strožjo sankcijo zaradi posebne obteževalne okoliščine, ob upoštevanju vseh dejstev posameznega primera. Države članice ne bi smele biti zavezane določiti obteževalnih okoliščin, če so kazniva dejanja, določena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ¹, ali kazniva dejanja, ki jih storijo fizične osebe, ki delujejo kot pooblaščen subjekti pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti, v nacionalnem pravu opredeljena kot ločena kazniva dejanja, za katera se lahko izrečejo strožje sankcije.

¹ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (16) Z začasnim zavarovanjem in odvzemom predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, se odpravijo finančne spodbude, ki vodijo h kaznivim dejanjem. Direktiva 2014/42/EU določa minimalna pravila o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v kazenskih zadevah. Navedena direktiva prav tako zahteva, da Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o njenem izvajanju in po potrebi pripravi ustrezne predloge. Države članice bi morale zagotoviti vsaj začasno zavarovanje in odvzem predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v vseh primerih, ki jih določa Direktiva 2014/42/EU. Države članice bi morale tudi resno preučiti možnost odvzema v vseh primerih, ko kazenskega postopka ni mogoče začeti ali zaključiti, tudi v primerih, v katerih je storilec umrl. V skladu z zahtevo Evropskega parlamenta in Sveta v izjavi, ki spremlja Direktivo 2014/42/EU, bo Komisija predložila poročilo, v katerem bo analizirala izvedljivost in morebitne prednosti uvedbe nadaljnjih skupnih pravil o odvzemu premoženja, pridobljenega z dejavnostmi kaznive narave, tudi če določena oseba ali osebe niso bile obsojene za te dejavnosti. Takšna analiza bo upoštevala razlike med pravnimi izročili in sistemi držav članic.
- (17) Zaradi mobilnosti storilcev kaznivih dejanj in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejavnosti, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, potrebnih za boj proti pranju denarja, bi morale vse države članice določiti svojo pristojnost, da bi pristojnim organom omogočile preiskovanje in pregon tovrstnih dejavnosti. Države članice bi tako morale zagotoviti, da v njihovo pristojnost spadajo primeri, ko je kaznivo dejanje storjeno z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije z njihovega ozemlja, ne glede na to, ali se zadevna tehnologija nahaja na njihovem ozemlju.

- (18) Na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ¹ in Sklepa Sveta 2002/187/PNZ² se morajo pristojni organi dveh ali več držav članic, ki vodijo vzporedne kazenske postopke na podlagi istih dejstev zoper isto osebo, ob pomoči Eurojusta medsebojno neposredno posvetovati, zlasti za zagotovitev pregona vseh kaznivih dejanj, ki jih zajema ta direktiva.
- (19) Za zagotovitev uspešnosti preiskovanja in pregona kaznivih dejanj pranja denarja bi morale imeti osebe, pooblaščne za preiskovanje ali pregon takih kaznivih dejanj, možnost uporabe učinkovitih preiskovalnih orodij, kot so na primer tiste, ki se uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Zato bi bilo treba zagotoviti, da je na voljo dovolj osebja in ciljno usmerjeno usposabljanje, pa tudi sredstva in sodobne tehnološke zmogljivosti. Uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom bi morala biti ciljno usmerjena in upoštevati načelo sorazmernosti ter naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj, spoštovati pa bi morala tudi pravico do varstva osebnih podatkov.
- (20) Ta direktiva za države članice, ki jih zavezuje, nadomesti nekatere določbe Okvirnega Sklepa 2001/500/PNZ.

¹ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

² Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).

- (21) Ta direktiva upošteva načeli iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, tudi tista iz naslovov II, III, V in VI Listine, ki med drugim zajemajo pravico do zasebnega in družinskega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in sankcij, ki vsebujejo tudi zahtevo po natančnosti, jasnosti in predvidljivosti v kazenskem pravu, domnevo nedolžnosti, kot tudi pravico osumljencev in obdolžencev do dostopa do odvetnika ter pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do poštenega sojenja. To direktivo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli, tudi ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter drugih obveznosti na področju človekovih pravic na podlagi mednarodnega prava.
- (22) Ker cilja te direktive, in sicer določiti, da v vseh državah članicah za pranje denarja veljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (23) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (24) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v tej državi ne uporablja. Okvirni sklep 2001/500/PNZ je za Dansko še naprej zavezujoč in se v njej uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja.
2. Ta direktiva se ne uporablja za pranje denarja v zvezi s premoženjem, pridobljenim s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, in za katero veljajo posebna pravila, določena v Direktivi (EU) 2017/1371.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kazniva dejavnost“ pomeni vsako kaznivo udeležbo pri storitvi katerega koli kaznivega dejanja, ki se v skladu z nacionalnim pravom kaznuje z odvzemom prostosti ali z varnostnim ukrepom z najvišjo predpisano kaznijo nad enim letom, ali v primeru držav članic, katerih pravni sistem določa minimalni prag za kazniva dejanja, katerega koli kaznivega dejanja, ki se kaznuje z odvzemom prostosti ali z varnostnim ukrepom, z najnižjo predpisano kaznijo nad šestimi meseci. V vsakem primeru kazniva dejanja znotraj naslednjih kategorij pomenijo kaznivo dejavnost:
 - (a) sodelovanje v organizirani hudodelski združbi in izsiljevanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ;

- (b) terorizem, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (c) trgovina z ljudmi in tihotapljenje migrantov, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta² ter Okvirnega sklepa Sveta 2002/946/PNZ³;
- (d) spolno izkoriščanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴;
- (e) nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ⁵;

¹ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

² Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

³ Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvira na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1).

⁴ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

⁵ Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL L 335, 11.11.2004, str. 8).

- (f) nedovoljen promet z orožjem;
- (g) nedovoljena trgovina z ukradenim in drugim blagom;
- (h) korupcija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije¹ in Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ²;
- (i) goljufija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ³;
- (j) ponarejanje denarja, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/62/EU⁴;
- (k) ponarejanje in piratstvo izdelkov;

¹ Akt Sveta z dne 26. maja 1997 o pripravi, na podlagi člena K.3 (2)(c) Pogodbe o Evropski uniji, Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije (UL C 195, 25.6.1997, str. 1).

² Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (UL L 192, 31.7.2004, str. 54).

³ Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi (UL L 149, 2.6.2001, str. 1).

⁴ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskopравни zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

- (l) kazniva dejanja zoper okolje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ ali Direktive 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta²;
- (m) umor, huda telesna poškodba;
- (n) ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- (o) rop ali tatvina;
- (p) tihotapljenje;
- (q) davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, kot so opredeljena v nacionalnem pravu;
- (r) izsiljevanje;
- (s) ponarejanje;
- (t) piratstvo;
- (u) trgovanje z notranjimi informacijami in tržna manipulacija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta³;

¹ Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

² Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

³ Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).

- (v) kibernetiski kriminal, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (2) „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
- (3) „pravna oseba“ pomeni vsak subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3

Kazniva dejanja pranja denarja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno, opredeli kot kaznivo dejanje:
- (a) preoblikovanje ali prenos premoženja, ob zavedanju, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo, z namenom skrivanja ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je sodelovala pri izvajanju takšne dejavnosti, da bi se izognili pravnim posledicam dejanj te osebe;

¹ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

- (b) skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, nahajanja, razpolaganja ali gibanja premoženja ali pa pravic v zvezi s premoženjem ali lastništvom premoženja, ob zavedanju, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo;
 - (c) pridobitev, posedovanje ali uporaba premoženja, ob zavedanju v času prejema, da je bilo to premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo.
2. Države članice lahko sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz odstavka 1 opredeli kot kaznivo dejanje, kadar je storilec sumil ali bi moral vedeti, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da:
- (a) predhodna ali istočasna obsodba za kaznivo dejavnost, s katero je bilo premoženje pridobljeno, ni predpogoj za obsodbo za kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2;
 - (b) je obsodba za kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2 mogoča, kadar je ugotovljeno, da je bilo premoženje pridobljeno s kaznivo dejavnostjo, ne da bi bilo treba ugotoviti vse dejanske elemente ali vse okoliščine v zvezi s kaznivo dejavnostjo, vključno z identiteto storilca;
 - (c) se kazniva dejanja iz odstavkov 1 in 2 razširijo na premoženje, pridobljeno z ravnanjem, storjenim na ozemlju druge države članice ali tretje države, kadar bi to ravnanje pomenilo kaznivo dejavnost, če bi bilo storjeno na nacionalnem ozemlju.

4. V primeru točke (c) odstavka 3 tega člena, lahko države članice zahtevajo tudi, da je zadevno ravnanje opredeljeno kot kaznivo dejanje na podlagi nacionalnega prava druge države članice ali tretje države, kjer je bilo to ravnanje storjeno, razen če je to ravnanje eno od kaznivih dejanj iz točk (a) do (e) in (h) točke (1) člena 2, kakor je opredeljeno v veljavnem pravu Unije.
5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz točk (a) in (b) odstavka 1 opredeli kot kaznivo dejanje, če ga storijo osebe, ki so izvedle kaznivo dejavnost, s katerim je bilo premoženje pridobljeno, ali so pri njej sodelovale.

Člen 4

Pomoč, napeljevanje in poskus

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pomoč pri storitvi kaznivega dejanja iz člena 3(1) in (5), napeljevanje k takšni storitvi in poskus takšne storitve opredelijo kot kaznivo dejanje.

Člen 5

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz člena 3(1) in (5) kaznujejo z najvišjo predpisano kaznijo zapora najmanj štirih let.
3. Države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe za zagotovitev, da se za fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4, po potrebi uporabijo dodatne sankcije ali ukrepi.

Člen 6

Obteževalne okoliščine

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 3(1) in (5) ter člena 4 naslednje okoliščine štejejo za obteževalne okoliščine:
 - (a) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ ali
 - (b) storilec je sam pooblaščen subjekt v smislu člena 2 Direktive (EU) 2015/849 ter je kaznivo dejanje storil pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti.

2. Države članice lahko določijo, da se v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 3(1) in (5) ter člena 4 naslednje okoliščine štejejo za obteževalne okoliščine:
- (a) vrednost opranega premoženja je velika ali
 - (b) oprano premoženje je bilo pridobljeno z enim od kaznivih dejanj iz točk (a) do (e) in (h) točke (1) člena 2.

Člen 7

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in (5) ter člena 4, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima vodilni položaj v pravni osebi, in sicer na podlagi:
- (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pooblastila za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, če oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in (5) ter člena 4.
3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki katero koli kaznivo dejanje iz člena 3(1) in(5) ter člena 4 storijo, k njemu napeljujejo oziroma pri njem pomagajo.

Člen 8

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravna oseba, ki je spoznana za odgovorno na podlagi člena 7, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske globe in lahko vključujejo drugačne sankcije, kot so:

- (1) prenehanje upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;
- (2) začasno ali trajno onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami;
- (3) začasna ali trajna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

- (4) uvedba sodnega nadzora;
- (5) sodni nalog za prenehanje pravne osebe;
- (6) začasno ali trajno zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Člen 9

Odvzem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, kakor je primerno, da njihovi pristojni organi v skladu z Direktivo 2014/42/EU začasno zavarujejo ali odvzamejo premoženjsko korist, ki izvira iz storitve ali prispevanja k storitvi katerega koli kaznivega dejanja, kot je določeno v tej direktivi, in predmete, ki so bili uporabljeni ali namenjeni uporabi pri takšni storitvi ali prispevanju k njej.

Člen 10

Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, če je:
 - (a) kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;
 - (b) storilec njen državljan.

2. Država članica obvesti Komisijo, če se odloči, da bo razširila svojo pristojnost na kazniva dejanja iz členov 3 in 4, storjena zunaj njenega ozemlja, če:

- (a) ima storilec kaznivega dejanja običajno prebivališče na njenem ozemlju;
- (b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju.

3. Kadar je za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 pristojna več kot ena država članica in kadar lahko katera koli od zadevnih držav članic veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istega dejanskega stanja, zadevne države članice sodelujejo, da bi odločile, katera od njih bo preganjala storilca, da bi se postopki izvajali v eni sami državi članici.

Upoštevajo se naslednji dejavniki:

- (a) ozemlje države članice, na katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno;
- (b) državljanstvo ali prebivališče storilca;
- (c) izvorna država žrtve ali žrtev in
- (d) ozemlje, na katerem je bil storilec najden.

Kadar je to ustrezno in v skladu s členom 12 Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ, se zadeva predloži Eurojustu.

Člen 11

Preiskovalna orodja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da imajo osebe, enote ali službe, pristojne za preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj iz člena 3(1) in (5) ter člena 4, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so na primer orodja, ki se uporabljajo pri boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem.

Člen 12

Nadomestitev nekaterih določb Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ

Točka (b) člena 1 in člen 2 Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ se nadomestita za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos navedenega okvirnega sklepa v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na določbe Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ iz prvega odstavka štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 13

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ... [24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14

Poročanje

Komisija do ... [48 mesecev po začetku veljavnosti te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo.

Komisija do ... [60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni dodano vrednost te direktive, kar zadeva boj proti pranju denarja ter njen učinek na temeljne pravice in svoboščine. Na podlagi tega poročila Komisija po potrebi poda zakonodajni predlog o spremembi te direktive. Komisija upošteva informacije, ki jih posredujejo države članice.

Člen 15
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
